

iber:Camera

Orquestra Da Camera

Maria João Pires
piano

Txaikovski / Mozart

DILLUNS 15 DE FEBRER DE 2021
L'AUDITORI

YAGO

ALLÒ ERA ABANS, AIXÒ ÉS ARA

HORTAL

**02.02—
30.05.21**

Museu Can Framis, Barcelona

FUNDACIÓ
VILA CASAS

VINT
ANYS

*Maria João Pires torna a
lbercamera acompanyada de
l'Orquestra Da Camera per
a oferir-nos una de les obres
més fascinants del repertori
per a piano, el Concert núm. 9
“Jeunehomme” de Mozart.*

*Orquestra Da Camera, iniciativa
d'lbercamera, va ser fundada
el 2013 per una generació
excepcional de joves artistes que
han canviat el destí de la música
de cambra al nostre país.*

AVÍS IMPORTANT / AVISO IMPORTANTE / IMPORTANT NOTICE

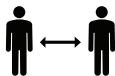
L'ús de la mascareta és obligatòri durant tot el concert.

El uso de la mascarilla es obligatorio durante todo el concierto.

The use of mask will be mandatory during the concert.

Cal mantenir la distància de seguretat en tot moment.

Es necesario mantener la distancia de seguridad en todo momento.

Social distancing must be observed at all times.

*Per gaudir de la música necessitem: **SILENCI***

*Para disfrutar de la música necesitamos: **SILENCIO***

*To enjoy the music we need: **SILENCE***

SI US PLAU / POR FAVOR / PLEASE

Mòbils apagats

Móviles apagados

Mobile phones switched off

Alarmes desconnectades

Alarmas desconectadas

Alarms disconnected

Moltes gràcies / Muchas gracias / Many thanks

Orquestra Da Camera
Maria João Pires, piano

Piotr Ilitx Txaikovski (1840 – 1893)

Serenata per a cordes, en do major, op. 48 (1880)

- I. Peça en forma de sonatina:
Andante non troppo - Allegro moderato*
- II. Vals: Moderato. Tempo di Valse*
- III. Elegia: Larghetto elegiaco*
- IV. Finale (Tema russo): Andante – Allegro con spirito*

Wolfgang Amadeus Mozart **(1756 – 1791)**

**Concert per a piano núm. 9, en mi bemoll major,
K. 271, “Jeunehomme” (1777)**

- I. Allegro*
- II. Andantino*
- III. Rondeau. Presto*

— Durada total aprox. 75’
Aquest concert s’interpretarà sense pausa

Concert en coproducció amb:

L’AUDITORI BARCELONA

COMENTA AQUEST CONCERT AMB
#IBERCAMERA #PIRES #DACAMERA #TXAIKOVSKI #MOZART

Orquestra Da Camera

L'Orquestra Da Camera va ser fundada l'any 2013 i va donar el seu primer concert al Palau de la Música Catalana en commemoració del 30è aniversari de la Temporada Ibercamera. La premsa d'aquell dia va dir: "ha nascut una bona orquestra", "El públic del Palau va aclamar dempeus el concert" "un exemple dels músics extraordinaris que poden néixer al nostre país". La ferma rebuda del públic va impulsar internacionalment l'orquestra, que té previst properament fer gires per Espanya, Alemanya i Portugal.

L'Orquestra Da Camera rep el nom en homenatge a l'Associació Musica da Camera, fundada el 1913 i que dirigida artísticament per Pau Casals, va crear una potent tradició filharmònica que va situar Catalunya al centre de l'activitat musical internacional, tot convidant intèrprets de la talla de Stravinski, Falla, Prokofiev, Rubinstein o Strauss.

L'Orquestra Da Camera està formada per membres del Quartet Casals, Quartet Gerhard, Quartet Quiroga i joves musics del nostre país que col·laboren habitualment amb les millors orquestres internacionals com son la Mahler Chamber Orchestra, Les Arts Florissants, l'Orquestra de Radio Frankfurt, la Lucerne Festival Orchestra, l'Orquestra Simfònica de Bamberg, o L'Acadèmia de la Filarmònica de Berlín entre d'altres. Tots ells, joves que tenen en comú el seu gran talent i una rica, brillant i contrastada trajectòria professional. Una generació de musics que ha assolit una excel·lència artística que ens prestigia a tots.

El repertori i la plantilla de l'orquestra s'adapta a cadascun del projectes i pot anar des de la versió més reduïda d'una formació barroca passant pel primer romanticisme, i arribant fins a peces de tall contemporani.

Facebook: @mariajoaopires / Instagram: @maria.joao.pires

Maria João Pires

piano

Nascuda el 23 de juliol de 1944 a Lisboa, Maria João Pires va realitzar el seu primer concert públic amb només 4 anys; inicià els seus estudis de música i piano amb Camps Coelho i Francine Benoît, continuant-los més tard a Alemanya amb Rosl Schmid i Karl Engel. A més dels seus concerts, la pianista ha realitzat enregistraments per a la discogràfica Erato i Deutsche Grammophon durant quinze i vint anys.

Des de la dècada de 1970, Pires s'ha dedicat a reflectir la influència de l'art en la vida, la comunitat i l'educació, tractant de descobrir noves maneres d'establir aquesta forma de pensar en la societat. Pires cerca noves vies respectant el desenvolupament d'individus i cultures per fomentar l'intercanvi d'idees.

El 1999, va crear a Portugal el Centre Belga, dedicat a l'estudi de les arts, on Maria João Pires ofereix regularment tallers interdisciplinaris per a músics professionals i amants de la música. A la sala de concerts del centre s'hi realitzen concerts i enregistraments amb freqüència; en el futur, aquestes es compartiran amb la comunitat digital internacional.

Al 2012, la pianista va iniciar dos projectes complementaris a Bèlgica: els "Cors Partitura", un projecte que crea i desenvolupa cors per a nens d'entorns desfavorits i els "Tallers Partitura". Tots aquests projectes tenen com a objectiu crear una dinàmica altruista entre artistes de diferents generacions, proposant una alternativa a un món massa centrat en la competitivitat. Aquests projectes, tallers i filosofia ja s'estan difonent per tot arreu.

Txaikovski:
Serenata per a cordes,
en do major, op. 48

La *Serenata per a cordes, en do major, op. 48* de Txaikovski es va estrenar en un concert privat al Conservatori de Moscou el 21 de novembre (3 de desembre en el calendari gregorià) de 1880; el compositor hi havia estat treballant el setembre i octubre d'aquell mateix any. En acabar-la, en va fer una versió per a piano a 4 mans. En una de les cartes a la seva mecenes Nadezhda von Meck, Txaikovski explica: "Ja he acabat d'escriure la *Serenata* per a orquestra de corda en quatre moviments, i l'enviaré demà mateix, tant en la versió completa com en l'arranjament a quatre mans... Jo estimo intensament aquesta *Serenata* i espero amb fervor que ben aviat pugui veure la llum del dia". La primera interpretació pública es va fer a Sant Petersburg el 30 d'octubre de 1881 sota la direcció d'Eduard Napravnik. Després de dubtar entre quin embolcall formal emprar de cara a l'obra, si el d'una simfonia o un quintet per a corda, el compositor va optar finalment per a una orquestra de corda. La pàgina respon molt més a una concepció simfònica però, que no pas a una concepció cambrística. Fins i tot el mateix Txaikovski deixa constància a la partitura de quina és la seva idea pel que fa al dispositiu: "Com més nombrós sigui l'efectiu de l'orquestra de corda, millor s'adaptaran als desitjos de l'autor". Els antecedents de l'obra són les serenates i els divertiments del segle XVIII vienès, així com les simfonies per a corda italianes del barroc. A més, l'estructura de la *Serenata* és la d'una simfonia. En resum, la podríem definir com una obra del segle XIX, imbuïda de l'esperit del barroc i del classicisme, però preservant la seva essència eslava. El primer moviment "Peça en forma de sonatina" comença emulant els ritmes de les antigues ouvertures barroques franceses.

Piotr Ilitch Chaikovski

Després de la introducció, el compositor jugarà amb tres motius temàtics diferents: segueix el popular “Vals”, substituint el clàssic minuet propi de les obres de Haydn i Mozart, com ja havia fet Berlioz a la *Simfonia Fantàstica*. Amb l’“Elegia” el compositor aconsegueix que el moviment lent de l’obra esdevingui un moment de recolliment i introspecció, més proper a l’estil eslau que no pas als adagios del segle XVIII. La Serenata acaba amb el “Finale (Tema Russo)”, encara que realment són dues tonades populars russes (“A la prada verda” i “Sota l’arbre de poma verda”).

Joan Vives

Mozart:
Concert per a piano núm. 9,
en mi bemoll major, K. 271,
“Jeunehomme”

Salzburg, en els temps de Mozart, era un petit principat, situat al nord dels Alps i regit per un Arquebisbe. El Congrés de Viena del 1815 va marcar la integració definitiva del principat dins de l'imperi austríac. En aquesta singularitat de la geografia política de l'època, hi trobem el motiu que va empènyer Leopold Mozart a buscar, de manera obsessiva pel seu fill, una projecció professional que estigués fora de la provinciana Salzburg. Sens dubte era conscient que calia aprofitar el talent excepcional de Wolfgang per a la música. Però l'afany d'expansió professional de Leopold va topiar amb el caràcter sever i reformista del darrer príncep arquebisbe de Salzburg, Hieronymus Colloredo. En començar el seu govern el 1772, ben aviat va privar al seu Concertmeister Leopold Mozart de la llibertat de poder viatjar per Europa. També és cert que en els viatges fets durant el govern anterior del tolerant arquebisbe Sigismund von Schrattenbach, Leopold tampoc havia aconseguit la fita de trobar una ubicació professional òptima pel seu fill. A partir de 1773, els Mozart es van quedar literalment immobilitzats a Salzburg, propiciant que les relacions amb l'autoritat s'anessin deteriorant, sobretot a partir de 1776. En un atac d'ira, Colloredo li va arribar a dir a Leopold que Wolfgang no sabia res de música i que "...li calia anar a un conservatori a Nàpols per tal d'aprendre alguna cosa..." El mes de març de 1777, quan Leopold estava planejant un nou viatge cap a París, Wolfgang acabava la composició del que seria el darrer dels concerts per a piano de la seva etapa salzburguesa... el concert n. 9 en Mi bemoll major K. 271, una pàgina magistral destinada a una coneguda pianista que venia des de París. Durant molt de temps se la va anomenar Made-moiselle Jeunehomme, d'aquí el sobrenom amb que avui és conegut el concert. La veritable destinatària era Louise Victoire Noverre Jenamy, filla del cèlebre ballarí Jean George Noverre. No s'ha pogut documentar que aquesta pianista l'arribés a interpretar a Salzburg. En canvi sí que sabem que Mozart mateix ho va fer aquell octubre de 1777, poques setmanes abans d'emprendre el viatge cap a París. Divuit mesos després, Mozart va intentar vendre aquesta partitura sense sort a la capital francesa.

W. Amadeus Mozart

Colloredo no va estar disposat a autoritzar Leopold a viatjar cap a París, argumentant que necessitava els seus serveis per a les pròximes cerimònies amb motiu d'una visita imperial. Wolfgang va marxar amb la seva mare, en un viatge novament infructuós a nivell professional i tràgic. La mare de Mozart moria sobtadament a París.

Som davant d'un concert extraordinari, escrit en un llenguatge de plena maduresa mozartiana, que a l'elegant bellesa habitual del compositor hi suma una sèrie d'innovacions musicals, estructurals i alhora una captivadora profunditat de sentiment, que l'han fet perdurar amb plenitud fins els nostres dies. Mozart ja no tornaria a escriure cap més concert per a piano i orquestra fins a l'etapa vienesa a partir de 1781.

Joan Vives

Gaudeix de la música clàssica amb la targeta del **Club Vanguardia**

Venda d'entrades amb descompte a entradesdevanguardia.com

Descobreix més descomptes en restaurants, espectacles, cinemes, museus, viatges... a l'**app Club Vanguardia** i a **clubvanguardia.com**

galp

-7
cts/L

Enviaments
gratuïts

elFornet

- 20%

Desigual

- 30%

AMB EL SUPORT DE

Generalitat de Catalunya
**Departament
de Cultura**

Ajuntament de
Barcelona

MITJANS COL·LABORADORS

LA VANGUARDIA

Cat **W**úsica

SER
CATALUNYA

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

telinformática*
Soluciones Integrales

FUNDACIÓ
VILA CASAS

TEMPORADA IBERCAMERA AIE COL·LABORA AMB

apropa
cultura
una porta
a la inclusió

ESCENA!25

**#QUADERN
CULTURA**

COL·LABORA AMB NOSALTRES

Si voleu col·laborar amb nosaltres i conèixer els nostres programes de patrocini, contacteu amb ibercamera@ibercamera.com

SEGUEIX-NOS

ORGANITZA

Temporada Ibercamera, A.I.E.

Ibercamera és una empresa de:

GRUPCAMERA

Av. Diagonal 433, 4t 1a
E-08036 Barcelona
www.ibercamera.com
ibercamera@ibercamera.com
T. 93 317 90 50 – F. 93 277 72 78

Edició: **Temporada Ibercamera AIE**
Disseny gràfic: **Estudi Neus Pacheco**

